

Publicerad 2021-08-13 18:20 av Lars Beermann

En galning vänder hemåt

Vintergatans stjärnor på nattens skrud
med månen klädd i blommande hud -
tomma gator gråter som små barn
och frosten nyper gräsmattans stigar.
Vankel-modig, olustig, sitter jag här
i hemmets kvarn som mal timmar
för tröstens tigrar.

Trädens grenar sträcker sina fingrar
mot himlens djupblå grund och rispar
sina grönmålade naglar i kölden
med längtan efter en sommarlund.
Disträ sitter jag här i tankar om livet
och dödens fasta förvisning i livet
bara en sekund.

Hustaken lutar likt smältande inlandsis
och havet doftar - fyller in - med en bris.
Barnen leker på gården;trehjulsrally
och sommaren har varit med gurka.
Förundrad sitter jag här med lite rom
och tänker på de som gick och kom
i livets karusell.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Beermann med Poeter.se id #16257 innehar upphovsrätten